

Johannes' Åbenbaring

Bogen fortæller om det, som Johannes i et syn har fået åbenbaret om de sidste tider. Der er ingen paralleller til bogen i Det Nye Testamente, men formen er kendt fra andre jødiske skrifter på den tid. Den formidler det budskab, som forfatteren har fået åbenbaret, og tolker den svære og onde nutid i lyset af det, som forfatteren har set skal ske i fremtiden. Med sit budskab vil Johannes skabe mod og udholdenhed hos dem, som hører det.

Johannes har fået sit syn, mens han var fange på øen Patmos, og skriver til syv menigheder i Lilleasien. Det er menigheder, han kender godt, de respekterer ham, og han kan tale til dem med autoritet.

Bogen menes at være skrevet i slutningen af det første århundrede og ind i den situation, som på det tidspunkt herskede i det romerske rige. Kejseryrkelsen havde vundet indpas, men for de kristne var det i strid med deres tro at betragte kejseren som guddommelig. De nægtede at tilbede ham, og derfor blev de forfulgte. Det var en mørk og svær tid, hvor mange var ved at miste modet.

Ind i den situation vil Johannes styrke og trøste ved at viderebringe sin vision: Ser man nemlig tingene "fra oven", ser situationen anderledes ud. Der kan man se, at Gud er almægtig, at han sidder på tronen sammen med lammet, som er en betegnelse for Kristus, og at Gud og lammet allerede har sejret. Også selv om tingene ser anderledes ud, når de ses "nedenfra".

Bogen har et rigt symbolsprog og for at forstå det, skal man kende Det Gamle Testamente godt, men også den situation, som de første læsere levede i. Nogle af symbolerne er vanskelige at forstå, når de læses i dag, og man skal nok heller ikke tolke alle detaljerne.

Bogens budskab er først og fremmest, at uanset hvor svært og håbløst det ser ud i verden og for de kristne, så har Gud magten, og de behøver ikke frygte. Gennem det syn, som Johannes fortæller om, har de fået lov til at se, hvordan historien ender.